

MATTHEÛS

27:1-8

De verschillende verslagen over Judas' dood
en de Bloedakker

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/27-1-8

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Jezus wordt aan Pilatus overgeleverd	4 min	3
2	Twee verschillende verslagen over Judas	4 min	5
3	Waarom beide verslagen betrouwbaar zijn	6 min	7
4	Judas' dood en de aankoop van de akker	4 min	10
5	De Bloedakker en het citaat van Jeremia	5 min	12
	Om verder te lezen		14

1

Jezus wordt aan Pilatus overgeleverd

We gaan nu naar Mattheüs hoofdstuk 27 om verder te gaan met onze studie van het leven van Christus. In het vorige hoofdstuk werd Jezus gearresteerd en naar de hogepriester en het Sanhedrin gebracht. Daar probeerden ze iets verkeers bij Hem te vinden, een of ander misdrijf waarvan ze Hem konden beschuldigen en waarvoor ze Hem ter dood konden veroordelen. Helaas voor hen konden ze niets verkeers bij Hem vinden. Daarom kregen ze Hem er ten slotte toe een uitspraak over Zichzelf te doen. Hoewel er geen juridisch precedent bestond om zo'n uitspraak godslastering te noemen, noemden zij die godslastering. Daarmee vonden ze in Hem wat zij beschouwden als een grond waarop Hij de dood verdiende. Dus veroordeelden ze Hem ter dood.

We lezen in Mattheüs hoofdstuk 27, vers 1:

Toen het ochtend geworden was, kwamen al de overpriesters en de oudsten van het volk met betrekking tot Jezus gezamenlijk tot het besluit Hem te doden. En zij boeiden Hem, leidden Hem weg en leverden Hem over aan Pontius Pilatus, de stadhouder.

MATTHEÛS 27:1-2

Hij werd nu naar Pontius Pilatus gebracht. Waarom werd Hij daarheen gebracht als ze Hem naar hun mening al schuldig hadden bevonden aan godslastering en vonden dat Hij de dood verdiende? Waarom zou dit gerechtshof dan met Pontius Pilatus gaan praten? De reden is dat het Joodse gerechtshof in zekere zin een marionettenregering in Israël was. Ze hadden een bepaalde mate van gezag gekregen om in Israël uitspraak te doen in wetszaken, maar ze hadden niet werkelijk het volledige gezag gekregen. De Romeinen hadden dat gebied ongeveer honderd jaar eerder veroverd. Hoewel de Romeinen het Sanhedrin, het Joodse gerechtshof, veel gezag gaven, stonden ze het niet toe gezag te hebben om mensen terecht te stellen. De beslissing om een

misdadiger terecht te stellen, werd overgelaten aan het oordeel van het Romeinse gerechtshof. Er was een Romeinse stadhouder in Jeruzalem aanwezig om over zulke kwesties te beslissen.

Omdat het Sanhedrin had besloten dat het Jezus wilde doden, moesten ze hiervoor de goedkeuring van de Romeinen krijgen. Ze konden onderling besluiten dat Hij, op gronden die zij afdoende achtten, de dood verdiende. Maar dat was niet genoeg. Ze moesten de Romeinen ervan overtuigen dat Jezus de dood verdiende. Pontius Pilatus was de Romeinse stadhouder in dat gebied en daarom moesten ze hem ertoe overhalen Jezus te kruisigen.

Daar zat natuurlijk een probleem in. De gronden waarop het Sanhedrin Jezus veroordeelde, hoewel verzonnen en onwaar, hadden niettemin betrekking op godslastering, dat wil zeggen: godslastering tegen de God van Israël. Van de Romeinse stadhouder kon nauwelijks worden verwacht dat hij zich over zo'n aanklacht zou opwinden. Wat kon hem dat schelen? Waarschijnlijk lasterde hij de God van Israël zelf regelmatig. Het zou hem niets kunnen schelen dat iemand de God van Israël lasterde. Daarom konden ze die aanklachten tegen Jezus niet bij Pontius Pilatus indienen en verwachten dat ze zouden krijgen wat ze wilden. Pontius Pilatus zou iemand nooit ter dood veroordelen alleen omdat die naar verluidt God had gelasterd. Ze moesten met een ander soort aanklacht komen.

Daarom kwamen ze bij elkaar toen het ochtend werd. Wanneer er staat:

Toen het ochtend werd, overlegden alle hogepriesters en oudsten van het volk hoe ze Jezus ter dood konden brengen, dan is dit niet slechts een samenvatting van wat er de avond ervoor was gebeurd. Wat er de avond ervoor gebeurde, was dat ze alle getuigen hadden aangehoord en met hun getuigenissen niet verder waren gekomen.

Uiteindelijk ondervroeg de hogepriester Jezus en kreeg hij Jezus ertoe iets te zeggen wat zij bereid waren godslastering te noemen. Het gerechtshof had bekendgemaakt dat Hij de dood verdiende. Maar dat is niet hetzelfde als ervoor zorgen dat Hij gedood wordt. Ze moesten 's morgens opnieuw bij elkaar komen om te proberen een andere aanklacht te verzinnen die indruk zou maken op de Romeinse stadhouder en hem

ervan zou overtuigen dat Jezus ter dood gebracht moest worden. Ze kwamen, naar later blijkt, met een aantal valse aanklachten. Maar daar zullen we iets later over lezen.

2

Twee verschillende verslagen over Judas

Terwijl ze Hem naar Pontius Pilatus brachten, krijgen we hier een uitweiding over Judas, die natuurlijk degene was die Jezus verraadde. In vers 3 staat:

Toen Judas, die Hem verraden had, zag dat Hij veroordeeld was, kreeg hij berouw en hij bracht de dertig zilverstukken bij de overpriesters en de oudsten terug en zei: Ik heb gezondigd, want ik heb onschuldig bloed verraden! Maar zij zeiden: Wat gaat ons dat aan? U moet maar zien. En nadat hij de zilverstukken de tempel in gegooid had, vertrok hij. Hij ging heen en hing zich op. De overpriesters pakten de zilverstukken en zeiden: Het is niet geoorloofd die in de offerkist te leggen, omdat het bloedgeld is. En nadat zij beraadslaagd hadden, kochten zij daarvan de akker van de pottenbakker als begraafplaats voor de vreemdelingen. Daarom wordt die akker tot op de dag van vandaag bloedakker genoemd. Toen is vervuld wat gesproken is door de profeet Jeremia: En zij hebben de dertig zilverstukken genomen, de waarde van de Geschatte, Die zij geschat hadden uit de Israëlieten, en zij hebben die gegeven voor de akker van de pottenbakker, zoals de Heere mij bevolen heeft.

MATTHEÛS 27:3-10

Dit verhaal over de dood van Judas, wat er vervolgens gebeurde met het geld dat hij op de vloer van de tempel gooide, de aankoop van het veld en de vervulling van de Schrift, is in feite een van de passages in Mattheüs waaraan meer moeilijkheden verbonden

zijn dan aan bijna elke andere passage. Eén reden daarvoor is dat we nog een ander verslag hebben van wat er met Judas gebeurde, en dat klinkt heel anders dan dit verslag. Het staat in Handelingen hoofdstuk 1, in de bovenzaal, toen de apostelen aan het wachten waren.

Terwijl ze wachtten op de komst van de Heilige Geest, stelde Petrus voor om Judas, die inmiddels dood was, te vervangen. Hij wilde een andere apostel aanwijzen die Judas' plaats kon innemen. Dit wordt besproken, en in de context van die bespreking in Handelingen 1 wordt vermeld waarom Judas vervangen moest worden, waarom hij niet meer bij hen was en wat er met hem gebeurd was. We vinden het in Handelingen 1:18 en 19:

Deze nu heeft met het loon van de ongerechtigheid een stuk grond verkregen, en nadat hij voorovergevallen was, barstte hij in het midden open en kwamen al zijn ingewanden naar buiten. En het is bekend geworden bij allen die in Jeruzalem wonen, zodat dat stuk grond in hun eigen taal Akeldama genoemd wordt, dat wil zeggen: bloedakker.

HANDELINGEN 1:18-19

Dat betekent: de Bloedakker.

Wat komen we hier over Judas te weten? We komen te weten dat hij een akker kocht. Blijkbaar viel hij daar in de akker voorover. Zijn ingewanden puilden daar naar buiten, en vanwege dat bloederige voorval noemden de inwoners van Jeruzalem de akker de Bloedakker, Akeldama.

Dat verschilt op nogal wat punten van wat we in Mattheüs hebben gelezen. Om te beginnen vertelt Mattheüs ons namelijk niet dat Judas de akker kocht. Hij vertelt ons dat Judas het geld in de tempel neergooide, wegging en zichzelf ophing. Hij hing zichzelf op. Dat klinkt heel anders dan voorover vallen, waarbij je ingewanden naar buiten puilen. De akker werd in feite door de overpriesters gekocht, niet door Judas zelf, hoewel er in Handelingen 1 staat:

Deze man kocht een stuk grond met het geld dat hij met zijn misdaad had verdiend.

We lezen zelfs een andere reden waarom de akker de Bloedakker werd genoemd. In Handelingen 1 wordt gezegd dat hij de Bloedakker wordt genoemd omdat de ingewanden van Judas daar naar buiten puilden. In Mattheüs 27 staat dat hij de Bloedakker wordt genoemd omdat ze hem met bloedgeld kochten, als begraafplaats voor vreemdelingen. Dit zijn drie zeer belangrijke verschillen tussen het verhaal over Judas' uiteindelijke einde zoals Mattheüs dat weergeeft en het verhaal zoals dat in Handelingen 1 wordt weergegeven.

3

Waarom beide verslagen betrouwbaar zijn

Laat ik om te beginnen zeggen dat Lukas de schrijver van Handelingen is. In het vertellen van dat verhaal in Handelingen 1 kan het dus zijn dat hij deze opmerkingen over de dood van Judas maakt. Ze staan echter midden in een monoloog van Petrus, en het kan zijn dat Petrus degene is die deze bijzonderheden in Handelingen 1 geeft. Het is niet duidelijk of Lukas of Petrus ze geeft, omdat Lukas in dat specifieke gedeelte Petrus citeert. Petrus stelde voor om Judas te vervangen, en midden in dat voorstel staat dit korte verhaal over wat er met Judas gebeurd is. Het is mogelijk dat dit de woorden van Petrus zijn, of het is mogelijk dat Lukas er een uitleg voor de lezer tussenvoegt.

Hoe dan ook, het verhaal over wat er met Judas gebeurde in Handelingen kwam óf van Petrus óf van Lukas, de schrijver van Handelingen, terwijl het verslag in Mattheüs afkomstig was van Mattheüs, een van de twaalf discipelen. We merken inderdaad dat er hier verschillen zijn. Maar voordat we concluderen dat we met tegenstrijdigheden te maken hebben — wat sommige mensen maar al te snel concluderen, en veel mensen willen maar al te graag tegenstrijdigheden in de Bijbel vinden — moeten we redelijk zijn. We moeten ons allereerst afvragen: „Is hier sprake van een tegenstrijdigheid?”

Alleen maar zeggen dat twee verslagen verschillende bijzonderheden geven, betekent niet noodzakelijk dat ze elkaar tegenspreken. Er is alleen sprake van een tegenstrijdigheid wanneer twee verslagen niet allebei waar kunnen zijn. Als het mogelijk is dat beide verslagen waar zijn, dan is er geen tegenstrijdigheid. Ten tweede moeten we, als er wel een tegenstrijdigheid is, aannemen dat Mattheüs of Lukas zich vergiste en de verkeerde informatie had over wat er met Judas gebeurd was.

Laten we eens nadenken over hoe waarschijnlijk dat is. Hoe waarschijnlijk is het dat een van deze twee mannen de verkeerde informatie zou hebben? Laten we zeggen dat een van hen het verhaal vertelde zoals het gebeurd was, en dat de ander het volledig mis had en het anders vertelde omdat hij zich vergiste. Denk hier eens over na. We hebben het niet over een of andere abstracte historische figuur. Ze hebben het over iemand die ze kenden.

Judas Iskariot had niet alleen Jezus gekend, maar ook de andere discipelen. Hij had zelfs deel uitgemaakt van hun groep. Hij had met hen rondgereisd. Hij had meer dan tweeënhalf jaar met hen samengeleefd. Omdat dit zo was, waren deze mensen zeer goede vrienden van Judas. Vergeet niet dat ze niet van tevoren wisten dat hij Jezus zou verraden. Hij was gewoon een van hun vrienden. Hij was gewoon een van de mannen in hun gezelschap. Hij was een vertrouwde vriend, iemand met wie ze jarenlang hadden samengeleefd, geslapen, gegeten, gereisd en gepraat. Judas was in feite een van hun beste vrienden. De apostolische groep was namelijk zeer hecht vanwege de tijd die ze met elkaar doorbrachten en de dingen die ze samen meemaakten.

Stel dat jij in hun positie verkeerde. Stel dat je alleenstaand was en een paar jaar lang het zendingsveld op ging voor een of ander evangelisatiewerk. Je team bestond uit twaalf werkers, en je werkte jarenlang dag in, dag uit en maand in, maand uit met die mensen samen. Toen stierf een van hen. Een van hen werd gedood. Denk je dat het erg lang zou duren voordat het nieuws over hoe die persoon gestorven was zich door de hele groep verspreidde? Zou niet iedereen erover praten? Als iemand die dicht bij je stond stierf, zouden jij en de anderen die een hechte band met hem hadden er dan niet heel wat over praten? Een tijdlang zou dat het enige zijn waar jullie over spraken, en welk verhaal er ook rondging, het zou door iedereen worden gedeeld.

Nu moeten we ons inleven in de positie van de discipelen. Deze mensen kenden Judas. Petrus in elk geval, en Mattheüs ook. Lukas kende hem niet, maar Lukas kende mensen die hem wel hadden gekend. Lukas kreeg zijn informatie van de andere apostelen, die hij persoonlijk kende. Deze mensen zouden onderling geen tegenstrijdige verhalen hebben over wat er met Judas was gebeurd, zeker niet op het late tijdstip waarop deze verslagen daadwerkelijk werden opgeschreven. Ik ga niet

uit van een bijzonder late datering voor het schrijven van deze evangeliën, maar ik geloof wel dat deze verhalen waarschijnlijk minstens dertig jaar na de gebeurtenis zijn opgeschreven.

Denk er eens over na. Als een vriend van je stierf, denk je dan dat je dertig jaar later nog steeds niet zou weten hoe hij gestorven was? Vooral als het geen mysterieuze dood was, maar iets waarvan alle inwoners van Jeruzalem op de hoogte waren. Dat staat in Handelingen 1:

En het is bekend geworden bij allen die in Jeruzalem wonen.

HANDELINGEN 1:19

We hebben het niet over een mysterieuze dood die niet onderzocht was, zodat er nog steeds veel theorieën bestaan over hoe het gebeurd is. We hebben het over iets wat gebeurd was en algemeen bekend was. Denk je dat er dertig jaar later, toen het evangelie van Mattheüs en het boek Handelingen werden geschreven, onder de discipelen nog steeds verwarring bestond over wat er met Judas was gebeurd? Dat is nauwelijks waarschijnlijk.

Het is veel gemakkelijker te geloven dat beide verslagen waar zijn dan te geloven dat een ervan onjuist is. Als een ervan onjuist zou zijn, zou Lukas of Mattheüs wel bijzonder slecht op de hoogte moeten zijn geweest van wat er was gebeurd. En het lijkt niet waarschijnlijk dat die onwetendheid had kunnen voortbestaan in de omgeving waarin dit alles plaatsvond. Ik weet zeker dat zodra iemand van hen wist wat er met Judas was gebeurd, Mattheüs, Petrus en de rest van de discipelen het allemaal wisten, want ze zullen er onderling veel over gesproken hebben. Welke informatie Lukas ook kreeg, hij zal die van hen hebben gekregen, en daarom zal hij dezelfde informatie hebben gekregen. Het lijkt mij zeer waarschijnlijk dat Lukas, Petrus, Mattheüs en alle bronnen van deze informatie hetzelfde verhaal hadden. Ze kenden allemaal hetzelfde verhaal.

4

Judas' dood en de aankoop van de akker

Waarom lijken ze dan verschillende verhalen te vertellen? Ze vertellen niet noodzakelijkerwijs verschillende verhalen. Misschien vertellen ze verschillende delen van het hele verhaal. Mattheüs vertelt ons bijvoorbeeld dat Judas wegging en zichzelf ophing:

Judas ging weg en hing zichzelf op.

We lezen niets meer over wat er met het lichaam van Judas gebeurde. We lezen niet dat hij begraven werd. We lezen niet dat hij gevonden werd. We lezen niet dat hij daar aan een touw hing te ontbinden. Er wordt ons eenvoudigweg verteld dat hij zichzelf ophing, en dat is het laatste wat we bij Mattheüs over hem horen. In de versie van Lukas, in het boek Handelingen, lezen we dat zijn lichaam vooroverviel en op de grond eronder openbarstte:

zijn lichaam viel voorover en barstte open op de grond eronder.

Is het onmogelijk dat beide verslagen waar zijn? Natuurlijk is dat niet onmogelijk. Het gaat er niet om of het waarschijnlijk of gebruikelijk is, of iets dergelijks. De vraag is: is het mogelijk? Is het mogelijk dat een man zichzelf ophangt en dat zijn lichaam daarna op de grond valt en op scherpe stenen onder hem openbarst, vooral als het opgezwollen is? Als hij daar enige tijd heeft gehangen, en het lichaam opzwellt en vol vocht komt te zitten, enzovoort, en het lichaam vervolgens wordt losgesneden door degenen die hem vinden, of het touw breekt, of de tak breekt, of er iets anders gebeurt, dan kan het lichaam openbarsten.

Hoewel dit een zeer gruwelijke en ongewone gebeurtenis zou zijn, is er absoluut niets wat erop wijst dat het onmogelijk is dat deze beide dingen waar zijn. Het is veel minder waarschijnlijk dat een ervan onwaar is, zoals ik al zei, want daarvoor zou een van de schrijvers in hoge mate onwetend moeten zijn geweest. En dat is waarschijnlijk geen aanvaardbaar scenario. Het is dus waarschijnlijk dat Judas zichzelf ophing en dat zijn

lichaam enige tijd later, voor zover men wist, op de grond viel en openbarstte. Dat is niet echt een ernstig probleem voor iemand die onbevooroordeeld is en onbevooroordeeld naar het bewijs kijkt. Dat is geen probleem.

Nu moeten we nog iets anders overwegen, en dat is wie de akker kocht. Mattheüs zegt dat Judas het geld in de tempel neergooide en dat de priesters de akker kochten. In Handelingen 1, vers 18, staat eenvoudigweg:

Deze nu heeft met het loon van de ongerechtigheid een stuk grond verkregen, en nadat hij voorovergevallen was, barstte hij in het midden open en kwamen al zijn ingewanden naar buiten.

HANDELINGEN 1:18

Volgens de Engelse Bijbelvertaling waarop dit betoog is gebaseerd, kocht Judas een akker; de HSV zegt dat hij een stuk grond „verkregen” heeft. Wat hebben we hier? We hebben hier een heel gebruikelijke manier van spreken, waarbij iets wat in naam van iemand anders wordt gedaan, aan die persoon wordt toegeschreven.

Als iemand sterft en in zijn testament een groot geldbedrag nalaat aan een goed doel, en de executeurs van het testament een cheque uitschrijven en die cheque aan dat goede doel geven, zouden we dan zeggen dat zij die gift aan het goede doel hebben gegeven, of dat de overledene die gift aan het goede doel heeft gegeven? Beide zouden waar zijn. De ene uitspraak is preciezer dan de andere. Als iemand geld naliet aan een goed doel en iemand na zijn dood zijn geld nam en dat geld aan het goede doel gaf, dan heeft hij het geschonken, maar zij ook. Afhankelijk van met wie je praat, kun je beide kanten van het verhaal te horen krijgen. Het gebeurde namens hem. Het gebeurde in zijn naam. Het gebeurde met zijn geld. Maar feitelijk werd het gedaan door tussenpersonen die namens hem handelden. Het is heel gebruikelijk om op deze manier te spreken en te zeggen dat het geld van Judas werd genomen en dat er ter nagedachtenis aan hem, of namens hem, een akker werd gekocht. Het was zijn geld. De priesters namen het niet terug. Het was niet hun geld. Het was het geld van Judas, en zij namen het en besteedden het op een bepaalde manier. Achteraf zou je kunnen

zeggen dat Judas die akker heeft gekocht. Hij deed dat postuum, na zijn dood, maar hij deed het niettemin. Bepaalde personen handelden namens hem en deden het voor hem. Beide uitspraken zijn volkomen waar.

5

De Bloedakker en het citaat van Jeremia

Er is hier nog een ander probleem. Eigenlijk zijn het er twee, maar één daarvan hebben we al vastgesteld. Waarom werd de akker de Bloedakker genoemd? In Mattheüs staat dat dit kwam doordat hij met bloedgeld was gekocht en werd gebruikt als begraafplaats voor vreemdelingen die in Jeruzalem stierven en geen andere plaats hadden om begraven te worden. Daarom werd hij de Bloedakker genoemd. In Handelingen worden het naar buiten komen van Judas' ingewanden en de naam Bloedakker met elkaar in verband gebracht; Gregg vat dit op als de reden voor die naam.

Het is heel goed mogelijk dat iemand om meer dan één reden op een bepaalde manier wordt genoemd. Ezau werd bijvoorbeeld Edom genoemd. Edom was een bijnaam van hem. Waarom werd hij Edom genoemd? Edom betekent rood. Soms worden mensen Rooie genoemd omdat ze rood haar hebben. Edom had inderdaad rood haar. Dat wil zeggen, Ezau werd volgens de Bijbel geboren terwijl hij helemaal met rood haar bedekt was. Dat is dus één reden om hem Rooie te noemen, omdat hij rood van kleur was en zijn haar rood was. Ook tegenwoordig zijn er mensen die vanwege hun rode haar de bijnaam Rooie hebben. Ezau had rood haar, en dat is één reden om hem Rooie te noemen.

Een andere reden die ons in de Schrift wordt gegeven, is dat hij zijn eerstgeboorterecht verkocht voor wat rode linzensoep. Er staat dan ook:

Eens had Jakob soep gekookt, toen Ezau uit het veld kwam en moe was. Toen zei Ezau tegen Jakob: Laat mij toch slurpen van dat rode, dat rode daar, want ik ben moe. Daarom gaf men hem de naam Edom. Toen zei Jakob: Verkoop mij dan eerst je eerstgeboorterecht. Ezau zei: Zie, ik ga toch sterven; wat moet ik dan met het eerstgeboorterecht? Toen zei Jakob: Zweer het mij eerst. En hij zwoer het hem. Zo verkocht hij zijn eerstgeboorterecht aan Jakob. Toen gaf Jakob Ezau brood, met de linzensoep. Hij at, dronk, stond op en ging weg. Zo verachtte Ezau het eerstgeboorterecht.

GENESIS 25:29-34

Waarom wordt hij Edom genoemd? Edom betekent rood. Er is meer dan één reden. Sommige mensen noemen hem Rooie enkel en alleen omdat zijn haar rood is. Anderen zien nog een reden om hem Rooie te noemen: voor iets roods verkocht hij zijn hele toekomst, en daarom wordt hij Edom genoemd, staat er.

Een akker kan bekendstaan als de Bloedakker, en aanvankelijk kan hij zo bekend zijn komen te staan omdat hij met bloedgeld was gekocht. Maar als er daarna een gruwelijke daad van bloedvergieten op die akker plaatsvond, kan dat nog een reden zijn waarom mensen hem de Bloedakker noemden. Er kan meer dan één reden zijn om hem zo te noemen, en Mattheüs vermeldt de ene reden, terwijl Handelingen de andere vermeldt.

Bedenk dat als we willen betogen dat de Bijbel tegenstrijdigheden bevat, we moeten kunnen aantonen dat de twee passages die volgens ons met elkaar in tegenspraak zijn, niet allebei waar zijn of niet allebei waar kunnen zijn. Feit is dat de verslagen over het einde van Judas in Mattheüs en Handelingen inhoudelijk van elkaar verschillen, maar niet tegenstrijdig zijn, omdat het niet onmogelijk is dat beide verslagen waar zijn.

Waarschijnlijker is dat elk verslag een deel van het hele verhaal geeft. Wanneer we beide verslagen bekijken, vullen ze elkaar aan, zodat we meer over de hele situatie weten.

Er is nog een ander probleem. Een citaat over dertig zilverstukken wordt door Mattheüs in Mattheüs 27:9 toegeschreven aan de profeet Jeremia. Het citaat lijkt echter niet afkomstig te zijn van de profeet Jeremia, maar van de profeet Zacharia, een andere profeet. Dit heeft veel mensen doen geloven dat Mattheüs hier een fout maakte en Zacharia citeerde terwijl hij dacht dat hij Jeremia citeerde. Want de passage die hij citeert, vertoont een sterke overeenkomst met een passage in Zacharia, maar Mattheüs zegt dat de profeet Jeremia deze dingen heeft gezegd.

Is hier sprake van een tegenstrijdigheid? Sommige mensen denken van wel. Het ziet er slecht uit. Het ziet er slecht uit voor Mattheüs. Maar als Mattheüs inderdaad een fout heeft gemaakt, zou dat op zijn minst betekenen dat sommigen van ons hun opvatting over de inspiratie van het Evangelie van Mattheüs moeten aanpassen. Als hij zo'n fout kon maken, was hij dan geïnspireerd?

Dit is een probleem, maar het is niet onoverkomelijk. We zullen erop terug moeten komen. Het is een probleem dat kan worden opgelost. We zullen bekijken waarom Mattheüs zei dat Jeremia deze woorden sprak en vervolgens, naar het lijkt, Zacharia citeerde, een heel andere profeet. We zullen onze bespreking voortzetten in deze studie.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 27:1-2
- Mattheüs 27:3-10
- Handelingen 1:18-19
- Handelingen 1:19
- Handelingen 1:18
- Genesis 25:29-34

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.